

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 11.

Trettende Session.

6te Møde.

Fredagen den 11te October Kl. 1.

(Fortsat.)

Justitsministeren (fortsat): Var det en Ret, som kun hørte til 1ste Instants, vilde jeg lade Bemærkningen gaae hen uden videre; men naar der er Spørgsmaal om en Overdomstol, hvortil mangfoldige Skiftebehandlinger indaankes, hvor der er Spørgsmaal om nøie Indsigt i den Praxis, som har udviklet sig med Hensyn til Skiftebehandlingene, da stiller Forholdet sig ganske anderledes. Jeg kan tilføje den Bemærkning, jeg som mangeaarig Medlem af Overretten og tildeels som Justitiarius har gjort, og det er, at man ved at uddele Sagerne til Votering med Omhu sørger for, hvor der er Spørgsmaal, som vedkomme Skiftecommissionen, og naar de ikke ere ganske simple, netop at lade de Assessorer indtræde som Voterende i saadanne Sager, hvis tidligere Stilling i Skiftecommissionen har givet dem Anledning til at blive fortrolige med de Spørgsmaal, som kunne udvikle sig. Denne Vej har ogsaa bragt et særdeles godt og rigeligt Udbytte, det holder jeg mig forvisset om.

Jeg vil ikke gjentage noget af det, som er blevet anført i Motiverne til Loven, udenfor det, jeg har sagt, men idet jeg vedholdende maa holde fast ved, at det er af stor Vigtighed at conservere en Forbindelse mellem Skiftecommissionen i Kjøbenhavn og Landsoverretten, skal jeg med Hensyn til de andre Ytringer, som fremførtes af den ærede Rigsdagsmand

(C. Rimestad), erklære, at det maa ansees at være af paatrængende Nødvendighed, at der kommer til at foregaae en Omordning af Skifteforvaltningen, saaledes som den for Dieblirket er. De Grunde, der motivere en saadan Udtalelse, ligge klart for i Motiverne, og de ere af en saadan Beskaffenhed, at de ikke kunne skydes tilbage. Naar den samme ærede Rigsdagsmand har antydet, at det maaskee ikke vilde være ganske nødvendigt, at Bestemmelsen blev slaaet fast, men at man kunde ordne Sagen foreløbig saaledes, som Lovudkastet har foreslaaet, saa skal jeg dertil bemærke, at det er en Selvfølge, at det, som er mig magtpaaliggende, er at faae en Omordning, og en Omordning paa den Maade, som efter min Overbeviisning vil være den heldigste; men jeg frygter for, at der vil frembyde sig en særegen Vanskelighed ved en saadan midlertidig Ordning af Forholdene som den betegnede. Et af de Formaal, der skulde opnaaes ved Lovudkastet, var, at idet Skiftecommissionen nu kun har sit Ophold i et Locale, der ikke er overmaade stort, og som mangen Gang i Virkeligheden har Udseende af en Børs, hvor det ofte er vanskeligt for den, der skal frem i et Bo, at komme til for at blive eppereret, hvad der foraarsager stor Tidsspilde for dem, der skulle møde, vilde Lovudkastet nødvendiggjøre en heel Omdannelse af Locallet; hver af Assessorerne maatte saaledes have sit eget Værelse, foruden at en Deel andre Forandringer maatte foregaae; men jeg troer, man vilde finde Betænkelighed ved at træffe Foranstaltninger i den Henseende, naar man ikke først var paa det Reene med, naar den definitive Ordning skulde indtræde.